

paa en bedre, for at finde en virkelig retfærdig, ligelig og billig Beskatning af Indtægten. Den anden Grund, hvorfor jeg har tilladt mig at udtale dette, er, for at gøre opmærksom paa, at jeg troer, at man, ved at fremhæve disse Uligheder i forskjellig Retning og troe, at man ved at modificere Enkelthederne i denne Lov skulde kunne komme til at ophæve de paafaldende Uligheder med Hensyn til Beskatningen af Indtægter, vil forfælle sit Formaal. Dertil sigtende Forslag ville neppe opnaae deres Hensigt; man vil dog sluttelig komme til at staae ligeoverfor den paatrængende og, efter Ministrenes Erklæring, uafviselige Nødvendighed at skulle tilveiebringe et Skattebeløb af den Størrelse, hvorom her er Tale, og man synes derfor at være nødt til, fordi man ikke kan gøre noget bedre, at maatte finde sig i det Onde, saaledes, som det er, ved omtrent at blive staaende ved, hvad der er foreslaaet, idet Modificationer i en eller anden Retning ikke noget væsentligt ville bidrage til at tilveiebringe et nogenlunde passende Resultat. Det er blot med Hensyn til et enkelt Punkt af de Bemærkninger, som saaledes ere fremsatte af Andre, at jeg dog skal tillade mig endnu at tilføie et Par Ord, nemlig forsaavidt Flere have fremhævet, at der skulde være et Uligheds-Forhold imellem den Maade, hvorpaa Skatterne ere foreslaaede at bæres af Kjøbstæderne og Landdistricterne. Jeg er forsaavidt fuldkommen enig med de Herrer, der have yttret dette, som deres Ytringer for en Deel stemme overens med de Bemærkninger, som jeg har gjort under Discussionen af en anden Sag, at man nemlig ikke kan komme til at afgjøre denne Sag med nogen Bestemthed; thi vi ere, som det synes mig, under den foregaaende Sag blevne enige om, at man ved at dele en vis Skat mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne, betragter dem som to separate Dele, Noget, som i og for sig ikke er rigtigt, og at man sammenligner to Størrelser, som i denne Henseende ere saa ulige, at der egentlig ikke kan finde nogen Sammenligning Sted mellem dem, hvorfor man, hvorledes man endog saa anstiller Betragtningerne, ikke kan komme til at sige, at den ene vittelig er beskattet mere, end den anden. Derfor skal jeg ikke driste mig til at

siige, om Kjøbstæderne ere noget forurettede i Sammenligning med Landet, ved at bære et saadant Skattebeløb, som her er foreslaaet af Regjeringen. Det kan gjerne være muligt, at det er saa; men jeg troer ikke, at Noget kan sige det med Bestemthed, idet det er en Sag af en saadan Væbskaffenhed, at man maae tage Hensyn til, om jeg saa maae sige, til et vist Indtryk, en vis Følelse af de concrete Omstændigheder og den større eller mindre Lethed, hvormed Krigsskatten iaar synes at have været baaret. Jeg troer, at man saaledes maae referere sig til sin individuelle Anskuelse, som ikke kan tilstrækkelig motiveres ved bestemte Data og Facta for at afgjøre, om man virkelig her har truffet det Rigtige eller ikke. Men dersom man vilde, som en Veiledning i denne Henseende, til Exempel sammenligne de Skattebeløb, der paa denne Maade blive udrede af Landdistricterne og Kjøbstæderne, med Befolkningens Antal, saa vil man finde, at Skattebeløbet, som falder paa Kjøbstæderne, udgjør omtrent $\frac{1}{4}$ af det, der falder paa Landet, hvorimod Befolkningen i Kjøbstæderne er omtrent $\frac{1}{3}$ af Landdistricternes Befolkning. Altsaa Beskatningsforholdet er noget mindre til Fordeel for Kjøbstæderne, end Folkemængdens Forhold. Dette kan jo altid være et Slags Sammenligningsled, men intet bestemt afgjøre, det indrømmer jeg gjerne. Tillægge vi imidlertid dette nogen Vægt, saa troer jeg dog, at vi maa indrømme, at det ikke stemmer saa aldeles urigtig med de virkelige Forhold; thi man vil dog vel være tilbøielig til, at indrømme, at samtlige Krigsforhold have indvirket noget mere trykkende paa Landet, end paa Kjøbstæderne, idet navnlig de ikke ubetydelige Capitaler, som ere satte i Omløb af Regjeringen, og som tildeels ere komne ind i Landet ved Laan, ere for Størstedelen komne i Omløb i selve Kjøbstæderne og have der skaffet de næringsdrivende Borgere en ikke ubetydelig Fortjeneste, medens dette i en langt mindre Udstrækning har været Tilfældet paa Landet, og imedens paa samme Tid Landdistricterne have lidt særdeles meget derved, at Priserne paa deres Producter ere aftagne, saa overordenlig. Naar vi tage Hensyn til disse Forhold, som jeg vil indrømme ere af en extraordinair Væbskaffenhed, men, som ogsaa bør